

University of Groningen

ABRvS 22 december 2004, AB 2005/76 m.nt. K.J. de Graaf
de Graaf, K.J.

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2005

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):
de Graaf, K. J., (2005). *ABRvS 22 december 2004, AB 2005/76 m.nt. K.J. de Graaf*, Nr. 76, dec. 22, 2004. (AB Rechtspraak Bestuursrecht; Vol. 2005).

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

AB 2005, 76: Alleen procesbelang indien schade tot op zekere hoogte aannemelijk is gemaakt.

[Klik hier om het document te openen in een browser venster](#)

Instantie:	Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State	Datum:	22 december 2004
Magistraten:	Mr. Van den Brink	Zaaknr:	200404708/1
Conclusie:	-	LJN:	AR8009
Noot:	K.J. de Graaf	Roepnaam:	-
Brondocumenten:	ECLI:NL:RVS:2004:AR8009, Uitspraak, Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, 22-12-2004		

Wetgeving: Awb art. 8:73

Brondocument: ABRvS, 22-12-2004, nr 200404708/1

Essentie

Alleen procesbelang indien schade *tot op zekere hoogte* aannemelijk is gemaakt.

Samenvatting

De omstandigheid dat schade is geleden als gevolg van de bestuurlijke besluitvorming kan in een situatie als de onderhavige tot het oordeel leiden dat nog belang bestaat bij het hoger beroep. Daarvoor is echter vereist dat tot op zekere hoogte aannemelijk wordt gemaakt dat daadwerkelijk schade is geleden als gevolg van dat besluit. Hetgeen appellanten hebben aangedragen maakt echter in geen enkel opzicht aannemelijk dat zij ten gevolge van het verkeersbesluit schade hebben geleden.

Partij(en)

Appellanten, h.o.d.n. 'Camping de Bosfazant', te X, appellanten, tegen de uitspraak van de Rb. Breda van 22 april 2004 in het geding tussen:

appellanten

en

het college van B&W van de Gemeente Oisterwijk.

Bewerkte uitspraak

Uitspraak

1. Procesverloop

Bij verkeersbesluit van 25 juni 2002 heeft het college van B&W van de Gemeente Oisterwijk (het college) besloten tot afsluiting van de Molenstraat ter hoogte van het parkeerterreintje nabij camping de Bosfazant tot aan de kruising

met de Waterhoefstraat voor al het doorgaand verkeer van zondag 30 juni 2002, 20.00 uur t/m woensdag 10 juli 2002, 18.00 uur ten behoeve van de tijdelijke stalling van woonwagens van kermisexploitanten.

Bij besluit van 14 mei 2003 heeft het college het daartegen door appellanten gemaakte bezwaar, voor zover van belang, ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 22 april 2004, verzonden op 28 april 2004, heeft de Rb. Breda (de rechtbank) het daartegen door appellanten ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht (niet opgenomen, *red.*).

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 9 juni 2004, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht (niet opgenomen, *red.*).

Bij brief van 29 juni 2004 heeft het college van antwoord gediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 november 2004, waar een der appellanten in persoon, bijgestaan door mr. G. Janssen, advocaat te Nijmegen, en het college, vertegenwoordigd door mr. M.A.F. Beukema-Veldkamp, ambtenaar van de gemeente, zijn verschenen.

2. Overwegingen

- 2.1 De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat appellanten geen processueel belang meer hebben en derhalve niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard in hun beroep.
- 2.2 Het beroep en hoger beroep van appellanten is er uitsluitend op gericht een principiële rechterlijk oordeel te verkrijgen over mogelijke toekomstige besluitvorming van het college inzake eenzelfde verkeersbesluit. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling is de bestuursrechter alleen in het kader van een geschil met betrekking tot een besluit tot het beantwoorden van rechtsvragen geroepen. Waar een dergelijk geschil niet (langer) bestaat, kan van de rechter geen uitspraak worden gevraagd, ook niet als het gaat om de beantwoording van een rechtsvraag van principiële betekenis. De Afdeling merkt hierbij op dat het hier niet gaat om een jaarlijks terugkerende plaatsing van woonwagens op deze locatie, maar om een eenmalig gekozen oplossing. De omstandigheid dat schade is geleden als gevolg van de bestuurlijke besluitvorming kan in een situatie als de onderhavige tot het oordeel leiden dat nog belang bestaat bij het hoger beroep. Daarvoor is echter vereist dat tot op zekere hoogte aannemelijk wordt gemaakt dat daadwerkelijk schade is geleden als gevolg van dat besluit. Appellanten hebben reeds in hun beroep bij de rechtbank gesteld door omzetverlies € 10 000 aan schade te hebben geleden. Hetgeen zij in eerste aanleg en in hoger beroep ter onderbouwing daarvan hebben aangedragen maakt echter in geen enkel opzicht aannemelijk dat zij ten gevolge van het verkeersbesluit van 25 juni 2002 daadwerkelijk die schade hebben geleden.
- 2.3 Met betrekking tot het betoog dat de rechtbank ten onrechte geen grond aanwezig heeft geacht om tot een proceskostenveroordeling over te gaan, overweegt de Afdeling dat in de onderhavige zaak het procesbelang hangende beroep niet is vervallen door een tegemoetkomen aan appellanten door het college, maar door het verstrijken van de termijn waarbinnen het verkeersbesluit van kracht was. De rechtbank heeft dan ook terecht geen grond gezien om het college in de proceskosten te veroordelen.
- 2.4 Gelet op het voorgaande is er geen aanleiding voor een ander oordeel dan dat waartoe de rechtbank is gekomen. Het hoger beroep is derhalve ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.
- 2.5 Voor een proceskostenveroordeling in hoger beroep bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State;
recht doende:
bevestigt de aangevallen uitspraak.

Noot

Auteur: K.J. de Graaf

- 1 In overeenstemming met eerdere jurisprudentie stelt de Afdeling dat — als er geen geschil meer is over een besluit — enkel procesbelang aanwezig kan zijn bij een inhoudelijke beoordeling van dat besluit indien de ten gevolge van dat besluit geleden schade ‘tot op zekere hoogte aannemelijk is gemaakt’ door de appellant (ABRvS 5 juni 2002, *AB* 2002, 349 (m.nt. BJS); ABRvS 20 november 2000, *RAwb* 2001, 61 (m.nt. BdeW); ABRvS 18 september 2002, *JB* 2002/326). Van verscheidene kanten is opgemerkt dat in de toepassing van dit criterium het gevaar schuilt dat bestuursrechters te snel zullen oordelen dat geen procesbelang meer aanwezig is. Schueler stelt in zijn noot dat het procesbelang in vergelijkbare situaties eigenlijk alleen maar afwezig is indien de schade (evident) niet kan bestaan of niet kan zijn veroorzaakt door het bestreden besluit. Ook De Poorter en De Waard waarschuwen dat de bestuursrechter het criterium met de nodige omzichtigheid moet hanteren (J.C.A. de Poorter & B.W.N. de Waard, ‘Het procesbelang in bestuursrechtelijke procedures’, *JBplus* 2003, p. 110). De formule moet dan ook worden gezien als een lichte toets.
- 2 Anders dan voor een veroordeling in de proceskosten of een vergoeding van het griffierecht, is een ontvankelijk en gegrond beroep ingevolge art. 8:73 Awb voorwaarde voor de behandeling van een verzoek om schadevergoeding door de bestuursrechter. Hetzelfde geldt indien een appellant schade lijdt door een appellabel besluit en hij de burgerlijke rechter wil benaderen voor schadevergoeding. Ook in die situatie is vereist dat de bestuursrechter het beroep tegen het schade veroorzakende besluit ontvankelijk en gegrond heeft verklaard. In bovenstaande casus was de termijn waarbinnen het bestreden verkeersbesluit van kracht was, reeds verstreken voordat het besluit op bezwaar werd genomen. Appellant had daarom — vanaf 10 juli 2002 — in beginsel geen procesbelang meer bij een beoordeling van het verkeersbesluit van 25 juni 2002. Ten onrechte gaf het bestuur het bezwaarschrift van appellant een inhoudelijke behandeling, waarbij het bezwaar gedeeltelijk gegrond werd verklaard wegens onzorgvuldige voorbereiding. In de visie van de Afdeling had ook het bezwaarschrift eigenlijk niet-ontvankelijk moeten worden verklaard wegens gebrek aan procesbelang.
- 3 De voor de beoordeling van de onrechtmatigheid noodzakelijke ontvankelijkheid van het beroep is onder meer afhankelijk van de aanwezigheid van procesbelang bij de appellant. Procesbelang is volgens de jurisprudentie enkel aanwezig wanneer de mogelijkheid bestaat dat een verzoek om schadevergoeding, na vernietiging van het bestreden besluit, zal worden toegewezen. De bestuursrechter wordt daarmee geacht op twee punten een voorschot te nemen op een eventuele uitspraak omtrent schadevergoeding. Niet alleen is het de vraag of er überhaupt schade kan bestaan, maar ook is relevant of de schade kan zijn veroorzaakt door het bestreden besluit. Het criterium dat de schade ‘tot op zekere hoogte aannemelijk wordt gemaakt’ en het gevaar dat in de toepassing daarvan schuilt, heeft betrekking op beide punten. Indien in een procedure waarin deze vraag speelt, met geen woord wordt gerept over geleden schade, verbaast een niet-ontvankelijkheidsverklaring wegens gebrek aan procesbelang niet. Wordt door appellant echter gesteld dat hij schade heeft geleden als gevolg van het bestreden besluit en acht de bestuursrechter de schade daarmee nog niet tot op zekere hoogte aannemelijk gemaakt, dan is het gewenst dat de bestuursrechter een appellant — in elk geval in dit soort situaties, maar wellicht ook meer in het algemeen ten aanzien van het leveren van bewijs voor een aangevoerde stelling — expliciet de gelegenheid biedt om tot op zekere hoogte aannemelijk te maken dat er schade is geleden door het bestreden besluit. Ontvankelijkheidsvragen in het bestuursprocesrecht zijn immers van openbare orde en op dat punt wordt de bestuursrechter geacht zich actief op te stellen. Ook De Poorter en De Waard wijzen er op dat de burger kan worden overvallen door de uitspraak van de bestuursrechter waarin wordt vastgesteld dat het procesbelang ontbreekt. Omdat uit bovenstaande uitspraak niet blijkt dat appellant de gelegenheid heeft gehad om zijn stelling nader te onderbouwen, kan worden aangenomen dat hij is overvallen door de uitkomst van zijn hoger beroep. Hoewel duidelijk is dat de Afdeling met haar formulering tot uitdrukking wil brengen dat zij de lat voor appellanten niet al te hoog wenst te leggen, kan het toch voorkomen dat appellanten struikelen over de eis dat tot op zekere hoogte aannemelijk moet zijn geworden dat causaal verband bestaat tussen het bestreden besluit en de schade. Zowel in de genoemde uitspraak van 5 juni 2002 als in de onderhavige zaak was dat het geval (zie ook ABRvS 3 november 2004, *LJN* AR5073, zaaknr. 200402129).
- 4 Hoe aannemelijk was het in casu dat appellant, eigenaar van Camping de Bosfazant, schade had geleden ten gevolge van het bestreden verkeersbesluit? Een eerste, niet zo geslaagd argument was dat de vrachtwagens van de kermis ook parkeerden op delen van de Molenstraat die niet onder de werking van het verkeersbesluit vielen. De vrachtwagens onttrokken daarmee de horecagelegenheid van de camping aan het zicht. Dit

argument lijkt de rechtbank — en blijkbaar ook de Afdeling — doorslaggevend te achten voor het oordeel dat in geen enkel opzicht aannemelijk is gemaakt dat de schade het gevolg is van het verkeersbesluit. Maar daarnaast was ter zitting bij de rechtbank ook vast komen te staan dat het begin van de Molenstraat, welke straat de camping in belangrijke mate ontsluit, was afgesloten met een bord 'doorgaand verkeer gestremd', zonder dat een onderbord was geplaatst waarop de bereikbaarheid van de camping werd vermeld. De rechtbank gaat eigenlijk niet op dit argument in, terwijl ik mij afvraag of daarmee niet tot op zekere hoogte aannemelijk is gemaakt dat er causaal verband bestaat tussen het besluit en de eventuele schade. Wordt van appellant dan verwacht dat hij reeds in dit stadium — zonder dat daarom is verzocht — een deskundigenrapport inbrengt waarin een en ander wordt onderbouwd?

- 5 Het besluit verkrijgt door bovenstaande uitspraak formele rechtskracht en wordt geacht rechtmatig te zijn. Kan appellant in een procedure over een zelfstandig nadeelcompensatiebesluit nog de gelegenheid krijgen om aan te tonen dat hij wel degelijk nadeel heeft ondervonden ten gevolge van het tevergeefs bestreden verkeersbesluit? Het lijkt me wel. En, als appellant daarin slaagt, bewijst hij dan dat de toets van de Afdeling in deze procedure te zwaar is aangezet?

K.J. de Graaf